

L'Aplec Excursionista dels Països Catalans - 2004

Quan mires el mapa dels Aplecs Excursionistes dels Països Catalans que sovint apareix en els programes editats per les entitats excursionistes que n'organitzen alguna de les edicions, s'observa que els puntets que assenyalen els llocs on s'han organitzat, són molt propers un dels altres i en canvi hi ha grans àrees del mapa on encara no s'hi ha fet cap aplec. En certa manera l'edició d'enguany, ve a corregir aquesta mancança, i per primer cop tenim un aplec a les comarques de Girona.

Efectivament, el poble de Sant Pau de Segúries va acollir enguany el 28è Aplec Excursionista dels Països Catalans i el propassat 29, 30, 31 d'octubre i 1 de novembre, organitzat pel Centre Excursionista de Catalunya. I la convocatòria fou corresposta amb una important participació de més de 800 inscrits vinguts d'arreu dels Països Catalans.

És una mica sorprenent que en uns anys en què el moviment excursionista diguem-ne més tradicional es bat en retirada i va deixant pas a una concepció més actual, més esportiva on es prima bàsicament la competitivitat i l'esforç individual, encara tingui vigència una iniciativa que no té altres aspiracions que aplegar i fer conviure els excursionistes vinguts d'arreu dels Països Catalans, triant cada any un escenari diferent de la nostra geografia, que permet conèixer i descobrir l'encant d'uns paratges que si no fos a partir d'aquestes trobades, segurament per la seva modèstia, difícilment serien l'objectiu dels excursionistes que venen de més lluny.

Potser és la senzillesa de la proposta, potser és la idea dels Països Catalans avui en dia tan desvirtuada pels polítics, potser la idea de campament avui tan poc vigent i que tanta tradició havia tingut en el món excursionista, o potser tots els factors en conjunt, el cert és que pensava en tot això mentre feia cua, a causa de l'aglomeració de gent, per inscriure'm a les diverses activitats d'un programa dens i farcit de propostes on solament d'excursions n'hi havia 28, i en que tanta oferta genera dubtes, ja que cal triar. Sort que dies abans el correu electrònic ja ens havia fet arribar el programa de l'Aplec i per tant més o menys ja estava pensat, només a expenses dels imponderables d'última hora.

Les activitats comencen el dissabte 30 d'octubre a les 7 del matí amb la clàssica despertada al so de les gralles i els timbals i d'una durada exacta de 30 minuts, amb que ens obsequien els grallers de Sant Pau de Segúries, per tal d'avisar que a les 8 hi ha la sortida de les primeres excursions. Aquest primer dia la despertada seria especialment dura pels pobres vinguts

*Aspecte de la recepció a l'Aplec situat a Sant Pau de Segúries.
Foto: Josep Castells*

de les comarques més meridionals i que després de 6 hores d'autocar anaven a dormir cap a les tres de la matinada.

L'entorn de Sant Pau de Segúries donava per tot, avui dissabte hi ha 10 excursions per triar. Al final optem per l'excursió al Taga i la travessa de la serra Cavallera, fent l'aproximació amb el Carrilet Verd una alternativa turística que s'ofereix per tal de descobrir els racons més amagats de la Vall de Camprodon, i que ens portarà fins al poblet d'Ogassa. En el recorregut amb el trenet, la guia ens va explicant els elements d'interès del recorregut així com les vicissituds d'una zona on tota activitat econòmica durant més d'un segle va anar lligada a l'explotació del carbó, i com a partir de la clausura de l'activitat minera l'any 1969 tothom va haver de fer front i adaptar-se a la nova situació amb més o menys fortuna.

Després de la visita a l'església romànica de Sant Martí d'Ogassa del segle XI ens enfilem decidits per un vessant dreturer fins assolir la Portella d'Ogassa, lloc on ens refem de la pujada tot contemplant una magnífica panoràmica d'aquesta part del Pirineu en un dia nítid i transparent. D'aquí ens dirigim en direcció a ponent, també en una pujada constant fins al cim del Taga. És un matí esplèndid que contrasta amb el que ens espera demà. Des d'aquesta talaia podem veure al nord tota la serralada des del Puigmal fins al Canigó, cap a ponent el Moixerò, Cadí, Pedraforca i serra d'Ensija, cap a llevant el relleu de la Garrotxa i fins el mar. Cap a sud tenim la serra de Sant Amanç rera el